

Motion till riksdagen 2009/10:So630

av **Solveig Ternström (c)**

Specialutbildning i psykiatrisk vård för internationellt adopterade

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av specialutbildning för läkare, psykologer, terapeuter och vårdpersonal vad gäller psykiatrisk vård för internationellt adopterade.

Motivering

Sedan 1969 har 48 000 barn kommit till Sverige via adoption. Flest barn har kommit från Kina, Sydkorea, Vietnam och Indien. Drygt 3 000 svenskar står i kö för att adoptera.

Konkurrensen om världens barn hårdnar. Väntetiden är lång, i varje fall när det handlar om små och friska barn. För den som kan tänka sig att adoptera ett äldre barn som kanske också är sjukt eller handikappat är väntetiden betydligt kortare. På de olika adoptionsorganisationernas webbsidor förekommer också listor på mer eller mindre handikappade barn som söker föräldrar. För dessa barn förekommer inga kötider. Här kan även ensamstående och lite äldre par få sin chans att snabbt bli föräldrar. Detta kan få svåra konsekvenser.

En systematisk genomgång av vetenskaplig litteratur visar på en dubbelt ökad risk för adopterade barn från andra länder att få olika typer av psykiska hälsoproblem.

För internationellt adopterade har man sett en tydlig överrisk för psykiatrisk sjukdom, psykiatrisk vård, institutionsvård, självmord, självmordsförsök, drogmissbruk och drogberoende. Enligt Statens folkhälsoinstituts gradering av evidens har det vetenskapliga stödet god säkerhet. I jämförelse med svenskfödda barn finns det en överrisk för adopterade att få allvarliga problem i tonåren eller ung vuxen ålder.

Fel! Okänt namn på

Analys av forskningsmanus har genomförts. Där pekas på flera områden där kunskap saknas. Det gäller bland annat anknytningsbeteendet mellan adoptivföräldrar och adoptivbarn, särskilt för de barn som kommer till Sverige efter ett års ålder. Hur påverkas identiteten av att växa upp i ett monokulturellt land som Sverige? Är adopterade mer separationskänsliga? Hur påverkas de av skilsmässor, växelboende, upprepade flyttningar, byte av dagis och skolor och hur påverkas de av vårdare, dagispersonal och så vidare.

De barn som är över ett år och som adopterats av äldre adoptivföräldrar och ensamstående har ofta en psykisk skada. Forskning har visat att de utgör en riskgrupp.

Och hur går det för de nya homooptionerna? Forskning har visat att också de utgör en riskgrupp. Det finns många frågor som är outforskade.

Det finns en hel del kunskap utifrån den forskning som gjorts, men någon reell förbättring för de adopterade och deras anhöriga har inte åstadkommit. Det är viktigt att ta ytterligare initiativ till forskning och tillämpningar av de adopterades situation i Sverige.

Sammanfattningsvis vill jag påtala vikten av att förebygga och lindra svenska adopterades psykiska sjukdomar samt att specialutbilda sjukvårdspersonal – läkare, sjuksköterskor och terapeuter. Vidare är det angeläget att skapa mindre enheter med akutvård, specialistvård och rehabiliteringsmöjligheter samt att ge stöd till adopterades anhöriga.

Stockholm den 5 oktober 2009

Solveig Ternström (c)